

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di
Firenze.
Magl. K.6.63

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di
Firenze.
Magl. K.6.63

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di
Firenze.
Magl. K.6.63

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di
Firenze.
Magl. K.6.63

In Cōmemoratione Victoriæ Bacensis Ciuitatis
apud sanctum Iacobum Hispanorū de urbe: Sermo
ad Senatū Cardinalium habitus die dominica. x. Ia
nuarii. M. cccc. xc. per. R. P. D. Bernardinum Car
uaial Episcopum Paceñ Regium Oratorem.

Hæc est uictoria quæ uincit mundū: fides nostra.
Prima Io. quinto.

Conuenistis .P. Reuerendissimi militan
tis ecclesiæ fulgētissimæ bases in sanctā
hanc ædem diuī aplī Iacobi Hispaniarū
patroni: ut īmortali deo gratias habeatis
ipsi quoq; p̄tectori Iacobo pro triumphī gloria Hi
spano inuictissimo ac uere catholico Regi concessa
aduersus Maomethem infestissimū christiani noīs
hostem dum potitus est ciuitate Baccē Regni Gra
nateñ īsigni. Non iam ad lugubria carmina: nō ut
alias ad referendum Bizantium deperditū: nō ad col
lachrymandum excidia xp̄ianorū inuitati: sed ad uere
foelicem sanctissime uictoriæ diem celebrandum cō
memorandumq; conuentus hic agitur. Scio perdiffi
cilem operā parem tanto beneficio posse referri gra
tiam: is tamen omnipotens qui uictoriā ipsam miri
fice impleuit dignabitur sua clāmentia: cuius perfe
cta sunt omnia: assistere oratori suo ne ulla ex parte
aliquis gloriæ laudisue cumulus tanto muneri diuī
no deficiat. Matrē igit gratiæ misericordiæ fontem
piissimā dei genitricem quæ dicendī munus & gra

tiam Oratorib9 sacris ab unigenito impetrare solita
est: supplicí uoce de more precemur orantes. Aue.

CArgueret me forte quispiã Patres de suscepta pro-
uincia q̃ quum natione Hispanus sim & Hispani re-
gis (ímeritus licet) orator: Regis ipsius præconia re-
cēsenda suscepim: quum ea potius alicui extero de
mandanda forent: Vex id ego obiurgatione dignũ
non censui. Nempe quum sit nobis hístoria texenda
non fabula nec cōmentí aliquid aut fucationis ora-
tio nostra habitura sit: nemo melius explicabit pro-
uinciam: q̃ is qui Hispanorum Principum gesta cru-
ditionemq; omnem militarem propriis hauserit ocu-
lis: ac e fonte ipso præterita & præsentia bello emer-
gentia collegerit: idq; mihi præ cæteris (salua aliorũ
pace) contigisse non inficior: quum bellí pacisq; tem-
pore inuictissimi Ferdinandi Hispaniarum Regis:
ac serenissimæ Helisabeth Reginæ eius charissimæ
confortis: instituta moresq; didicerim. Ipsam quoq;
Bacēsẽ uictoriam litteris primox e partibus abun-
de plene non secus ac si interfuissem intellexerim.
Ad explicanda quoq; catholici Regis mei uera lau-
dis & uirtutum munera & si alii Oratores possent
magis conuenire: mihi tamen præ omnibus conue-
nit eo exerceri dicendi genere. Profecto si Aristotele
teste in de Republica: Rex ipse pater est patriæ: Pa-
tria uero prouincialium parens & genitrix: non du-
bium quin Hispanus Rex Hispanorum omniũ iu-

re merito Pater censerí debeat tenerí autē filios ho-
nori parentum dominico præcepto didicimus: Atq;
ea me inter alias cogit & arctat oratio: ut & si non
aprior: obnoxior tamen inueniar huic subeunda ac
explicanda prouinciæ. Agam igitur in ea (utcunq;
tamen) Nam & si mea ieiuna uerba rem extenuent:
ipsa tamen Regia gesta & præclara facinora ad æthe-
ra usque se extollunt. Quo fit ut illis laudatore atq;
Præcone opus non sit. Primo tamen omnium scola-
sticæ edisseram quid ad rem nostram Titulus ac the-
ma istius orationis conducat.

Hec est uictoria quæ uincit mundū fides nostra
Pro cuius intelligentia & introductione problema
nobis disputabile exponitur: Vtrum uidelicet apud
infideles sint uera iura dominiū Principatus & regni
an non. In quo sunt qui affirmatiue sentiāt: sunt qui
negatiue. Innocentius quartus in apparatu suo ca-
pitulo Qd super his. de uo. & uo. redemptione sen-
tit affirmatiue: apud infideles uera esse iura dominiū
principatus & regni. Quod de illius mente limitari
oportet ad ea Regna uel dominia quæ ipsi primitus
aut sui progenitores occuparunt. Quū enim a prin-
cipio orbis omnia essent cōia & in nullius bonis pri-
or occupatio fecit ius diuisionis & distinctionis: se-
cus tñ intelligit in terris uel dominiis primo a xp̄ia-
nis possessis: & inde a paganis usurpatis: in qb9 solo
iure intrusiōis rapinæ & uiolētiae defendi pñt. Verū
in cæteris infideles opinione Inno. etiā pleno iure

tutabuntur: A quibus nō liceret fidelibus nec etiam
pape eos pellere nisi cum maxima causa: utpote si es-
sent infestī christianis: bellum gerendo: uel ad sectā
suam publice trahendo: aut alias: in quibus casibus
infideles & etiam si in aliquo agerent contra iura na-
turæ uel constitutiones suas in moralibus; possent
iure corrigi a Summo Pontifice: quum ipse tanquā
Vicarius dei omnipotētis: cuius oues sunt omnes ra-
tionales creaturæ: utriusq; ouilis: scilicet fidelis & in-
fidelis curam habuerit: quāuis fidelis cura ei charius
cōmissa sit. Nec enim de iure dubitat Innocentius
quin infideles & omnes rōnals creaturæ pleno iure
subiiciantur papæ tanq̃ dei summo uicario. esto q̃ fa-
cto infideles illi nō obediāt. Stat itaq; in questione
resolutio dñi Innocentiū: Infideles esto facto nō re-
cognoscentes iugum ecclesiæ posse pleno iure possi-
dere aliqua Regna iurisdictiones & dominia. Cui sen-
tentie plures sapientes & diuini ac pontificii iuris ad-
haerūt. ¶ Verum dñs Ostiensis sentit negatiue in
problemate: cū quo ego hodie magis conuenio: sunt
& tractatores diuini qui id sentiant post Christi ui-
delicet aduentū iusta causa omne dominium & prin-
cipatum subtractum esse infidelib⁹ & ad Christum
& fideles xpī tanquā ipsius hæredes pleno iure trans-
latum. Vbi Ostiensis q̃ precise tria probat: & meri-
tum translationis: & translationem in actu: & succes-
sionem principatus translati. Quod aut infideles tā
gentiles q̃ iudei meruerint ab eis auferri dñia pbat

bat p̄ illud Ecclesiastici. x. Regnū a gēte in gentē trās
 fert̄ p̄pter iniustitias iniurias cōtumelias ac diuersos
 dolos. His aut̄ oībus infidelitas plena fuit; maxie an
 te xp̄i aduentū: translationē oñdit hebreor̄. vii. trans
 lato sacerdotio necesse est ut legis translatio fiat: ubi
 ad l̄ram de trāslatiōe regnī & sacerdotiī ad xp̄m ap̄ls
 loquebat̄: Fuit. n. xp̄s ea rōne rex qua sacerdos: & ecō
 tra: Vñ sicut oē sacerdotium p̄cedēs xp̄m: scilicet na
 turæ & legis: fuit translatū ad unicum & uerū xp̄i sa
 cerdotium: ita & oē regnum p̄cedens xp̄m fuit trās
 latum ad unicū & uerum regnū xp̄i. De quo Luc. i.
 Dabit ei dñs sedem Dauid patris eius & regnabit in
 domo Iacob in eternū & regnī eius nō erit finis. De
 successionē regnī ad infideles Math. xxi. Auferet a
 uobis regnū & dabit̄ genti facienti fructus eius. Isti
 us autē regnī & sacerdotiī ad xp̄m translati regimen
 & principatum p̄petuum usq; ad consummationē sē
 culor̄: cōmisit xp̄s dñs Petro & in Petro successorib;
 bus ei⁹: cui dixit: Pasce oues meas & tibi dabo clauē
 regnī celor̄: & tu uocaberis cephas & tu cōfirma fra
 tres tuos. Residet ergo ī qōne sn̄ia. D. Ostiēñ q; post
 xp̄i aduentū apud infideles nulla sunt uera iura prin
 cipatus & dñiī: & si quē uera esse possunt in his solū
 cōtinget q; recognoscunt iugum & seruitutē eccl̄iæ
 & illius p̄missione & tolerantia aliqua dñia possede
 runt. In ceteris tñ nō recognoscentibus nō mō quo
 ad regna uel dñia aliqñ per xp̄ianos possessa: q̄a de
 his nulla est cōtrouersia: uer̄ etiā quo ad ea quæ ipsi

& sui pgenitores cōtinuatissimis successiōibus pos-
sederunt: uera ratio dñi & principatus non est: quīs
hanc cōtinuatā successiōē posse probare sit admo-
dum difficile: quum in oēm terrā exiuerit sonus apo-
stolorū: & euangelium xpī in toto fere orbe prādicā-
tum & receptum sit. Pagani igit̃ hac snīa magis ty-
ranni possessores in regnis uel dñiis q̃ iure dñi cen-
sendi sunt. Possunt ergo oīa ab eis tanq̃ ab intrusis
& iniustis possessoribus armis peti & auferri p̃ fide-
les: maxime stante mandato auctoritate & licētia ui-
carii dei oīpotentis: cuius est oīs terra & plenitudo
eius. ¶ Et hanc snīam dñi Ostiensis signāter de uni-
uersalitate regni xpī & ei⁹ successiōe ad fideles ego
ulterius magis confirmo. Regnum & dñium orbis
xps dñs deus homo creatōe & reparatione orbis pro-
meruit. Nempe qui rem aliquā de sua materia facit:
aut de nihilo creat: quicq̃ rem ipsam iam labentem &
deperditam pristinae salutis nouitati ac libertati resti-
tuit: utroq̃ istorū op̃erū & eorū quolibet īsolidum hu-
iuscemodī rei dñium pleno iure sibi uendicat. Idq̃
xpo dño creatione & redemptione orbis cōtigisse &
euenisse sacrae l̃r̃ae protestant̃: quae cum regē & dñm
uniuersae terrae creberrime confitent̃. Qd̃ si de mul-
tis pauca referā occurrit illud īprimis Esaia. xvi. ubi
de xpo & Messia. Emitte agnū dñe dñatorem terrae
Et Esa. xxxiii. Ecce dñs legis noster rex noster ip̃e
ueniet & saluabit nos. Et Hieremia. xxiii. Suscitabo
Dauid germen iustum: regnabit rex: sapiens erit: faci-

et iudiciū & iustitiā in terra: Hic est lapis abscisus
de monte sine manibus: cui deus cœli dedit rēgnū qđ
iētēnū nō dissipabit. Dani. ii. & de latitudine regni
Messiæ Dani. vii. Dabit ei dñs ptātem honorem &
regnum omnes gentes populi tribus & linguae serui
ent ei: ptās eius aterna quæ nō auferetur & regnum
eius qđ nō corrumpet. Et in psalmo. ii. de regno xpī
Quoniā ego constitutus sum rex ab eo. Et. lxxi. de
uniuersalitate regni xpī: Et dñabitur a mari usq; ad
mare & a flumine usq; ad terminos orbis terrarū. Et
ibidē: Adorabunt eum oēs reges terre: oēs gentes ser
uiant ei. Et psalmo. xciii. de xpō: Et rex magnus su
per oēs deos. Atq; huic rotæ ueteris testamenti exi
stens in medio: rota noui testamenti conformiter de
regno xpī pđicat. Vñ Luca. i. Angelus Mariæ pđi
xerat de xpō nascituro: Dabit ei dñs sedē Dauid pa
tris eius & regnabit in domo Iacob inēternū. In cu
ius regni recognitionē. xlii. a natiuitate sua die a tri
bus beatissimis regib9 adoratur: qui uerbis & mune
ribus eum orbis terrarū regem p̄fessi sunt: Math. ii.
Et xp̄s qui ueritas est de seipso dicit Io. xlii. Vos uo
catis me magister & dñe & bene dicitis: sum enim. s.
magister & dñs. Et Math. xxi. quum p̄ciperet ap̄lis
de solutione asinæ & pulli subiugalis dicit de seipso:
Si quis uobis aliquid dixerit dicite illi quia dñs his
op9 habet. se anthonomastice appellans dñm. Et Io.
xxviii. interrogante Pilato an Rex esset: nō negat se
regē esse: imo et fatetur: Vñ dicit nō regnum meū

nō est hinc. Quod ornatissime & quadratissime exponit Io. papa. xxi. in quadam extrauaganti quæ incipit: Quoniam uir reprobus. Nō dixit inquit Christus regnum meum non est hic. i. non est super hoc mundo & rebus temporalibus: prout aliqui male interpretati sunt: sed dixit Regnum meum nō est hinc id est non est deriuatum ab hoc mundo: sed a deo: iuxta uerbum Angeli: Dabit illi dominus deus zc. Et Augustinus super Io. inquit: Non absque diuino instinctu Pilatus titulo crucis Christum Regem esse annotauit: & illud triplici lingua scripsit propter figuram uiuersalis Regni & domini Christi in uniuersitate linguarum. Iudeis quoq; acclamantibus ne eum Regem inscriberet: Sed quia dixit se Regem: constantissime & in hoc diuino & prophetico spiritu contradixit dicens: Quod scripsi scripsi. Et Christus de seipso dicit Mathei. xxyiii. datam sibi potestatem in cælo & in terra. De regno quoq; & dominio christi princeps apostolorum Petrus Actuum secundo apertissimum profert testimonium: Certissime ergo sciat omnis domus Israel: quoniam & dominum & Christum: id est Regem: fecit deus hunc Iesum quē uos crucifixistis. Et Io. Apocalibsis. xix. dicit habere Christum in uestimento suo & femore scriptum: Rex regum & dñs dñantium. Hinc et Apostoli in suo Simbolo et patres in Niceno Christum unicum dominum nostrum appellant. Ex quibus omnibus et multis aliis quæ breuioris processus

gratia nō inducuntur: satis constat Christum aduen-
tu suo omne dominium orbis terrarū ad se transtulisse. Hæredes autē patris non sunt pleno iure nisi filii. Quibus stantib⁹ alii nō succedunt: iuxta illud Apostoli Si filii & hæredes. Romanorū. viii. Filii autem Christi nō efficiuntur nisi per fidem quæ & nos xpīanos denominat secundum illud. Io. primo: Dedit eis potestatem filios dei fieri his qui credunt in nomine eius. Christiani igitur post xpī aduentum & ipsi soli sunt uere hæredes domini & principatus orbis terrarum: ita ut ceteri magis tyranni possessores q̄ iure domini censendi sunt. Iuxta quod Archiep̄s Casariēn̄ in quibusdā conclusionibus quas repetiit in Basiliēn̄ synodo inter alias unam posuit sub his uerbis. ¶ Christus nascendo omne dñum trāstulit ad fideles. Vnde Turchus Antichristus pessim⁹ nō est magis dñs: etiā Turchiæ nec un⁹ pagi minimi q̄ ego mundi. Ex his euidenter constat de solutione politici problematis: Vtrum apud ifideles sint uera iura domini principatus aut regni. Fide igitur nō mō eternum regnum nobis parat: sine qua impossibile est placere deo: uer⁹ & temporale acquiri. Ius enim hæreditatis Christi & successionis in dominio orbis terrarum non alio q̄ fide promeremur.

¶ Ex superinductis peregrinam & insolitam notabilem tamen expositionem tituli ac thematis orationis nostræ liceat intueri: Hęc est uictoria quæ uincit mundum fides nostra: Ac si beatissimus apostolus

& euangelista Io. deo plenus sibi uellet dicere inter
alias dignitates & excellencias fidei Patres mei hec
una est uel maxima q̄ non alio q̄ fide ius in domi-
nio & principatu orbis terrarū & haberi potest & re-
tineri. Potissima nanq; ratio Victoriæ in petitiōe do-
minii est ius ad dominium. Quumq; fideles sola fi-
de filiationem Christi consequantur: qua filiatione
successionem hereditatis paternæ & dominii Chri-
sti in orbe terrarū mereri possunt: iustissime ac orna-
tissime de fide scribit q̄ sit uictoria quæ uincit mun-
dum: id est mūdi dominia & principatus uincere &
possidere promeretur. Hinc & de fide ap̄lus Paulus
Hebreorū. xi. inquit. Sancti per fidem uicerūt regna
operati sunt iusticiā adepti sunt repromissiones ob-
tulerunt ora leonum extinxerunt impetum ignis
fugauerūt aciem gladii: fortes facti sunt in bello: ca-
stra uerterunt exterorum & reliqua.

¶ Qd si exemplis agamus & ad prisca & noua exē-
pla uertamur inueniem⁹ aperte xp̄ianā Remp. post
transitum saluatoris fidei merito facile auctā illiusq;
sceptrū in uniuersum pene orbē dilatatū: nec semel a
xp̄ianis habita uel possessa dominia ab eis unq̄ defe-
cisse: nisi & in eis fide deficiente aut refrigescēte qua
si cessante uera causa dominii & principat⁹. Quid re-
ferā Philippum primū xp̄ianum Imperatorem? Quid
Constantinū magnū? Valentinianū. Theodosiū. Iu-
stinū. Iustinianū. Heracliū. Quid Carolum magnū
Quid othonem & reliquos catholicos Cæsares? Pro

fecto fidei merito uicerunt orbem: ac tardiu illis co-
mes uictoria fuit: q̄diu fides & religio. Quod si pa-
rumper libeat Iberos principū annales reuoluere de
uniuersa illa mltitudine regū Gothos & Hispanos
ante cladem Hispanie per Arabes cū .xxxvi. fere Go-
thos reges in hispania precessissent: quis gloriosior
& potetior Richaredo q̄ Arrianā heresim sub Lean-
dro & Fulgētio ex Hispania pepulit: Quis fcelicior
& fortunatior Sisibuto q̄ religiosissimus princeps
Iudeos perfidā gentē sub Isodoro ab hispania exu-
lare coegit: uel fidē trinitatis admittere. Nec his im-
par Recinsuindus q̄ sub Eugenio & Ilconso beatif-
simis Toletanis primatib⁹ uariis cōciliis uarias pesti-
feras hereses ab hispania extirpauit. Hi tres ceteris
gothos regib⁹ ante cladē ideo prosperitate & domi-
nio superiores fuere: quo ceteros fide & religione su-
perarunt. Nōne & post cladē Hispanie Pelagius pri-
mus legionis Rex fidei merito supauit Ismaelē: mi-
raculis etiā ob illius religionē clare ostensis. Alfon-
susq; prim⁹ cognomēto catholicus legionis Itē rex
fidei merito regna hispanie cū magna Arabū iactu-
ra dilatauit. Profecto dies unica orationi nō suffice-
ret: si Alfonsos oēs: si Ramiros: si Ferdinandos signā-
ter primum & tertium gloriosissimos: si ceteros Ibe-
ros Reges: si deniq; Ferdinandum Gundisalui Ca-
stellę comitē: si Cidū: Rodericū Didaci de biuar Va-
lentie primū expugnatore enumerare deberē: Quos
oēs fides & religio uictores optimos & triūphatores

celebres præ cæteris effecerunt. Ecõtra uero quicqd
dominii & principatus barbarorũ insultibus Christi
anæ religioni deperit: hoc omne deficiente fide: sup
uenientibusq; hereticis erroribus & scismatibus chri
stiana Resp. amisit. Asiam quæ primo fuerat ditio
nis christianæ; demeritum Arrianæ & Nestorianæ
herescos ac aliarum heresum; subegit Ismaeli; Pelagi
ana heresis subdidit. Item & Aphricã: quæ pro dolor
tot christianorũ ecclesiis & sanctorum uirorum cati
bus abundabat; ac intra Europam non absq; heresis
& scismatis nota; Bizantium cum celebri olim Græ
corum Imperio in manibus spurcissimorũ hostium
fidei redactum est: Quum & Græci in processione
spiritus sancti & in recognitione unius uniuersalis
Vicarii Iesu xp̃i & aliis complurib⁹ a fide Romanæ
ecclesiæ pro qua xp̃s ne deficeret rogauit se scinderet
& separarent. Necnõ & Hispania intra alterum Eu
ropæ angulum quum olim iusto dei iudicio prædæ
Arabum patuit: aliquo errore scismatis aut infidelita
tis caruit: præsertim cum ea tempestate mores flagi
tiosissimi Vitiæ penultimi Gothorũ Regis; adhuc
uniuersam fere Hispaniam inficerent. Hic enim Vi
tiza Rex: omni turpitudini effrenatæ deditus ac in
star Sardanapali uitam agens: ut multitudinẽ quoq;
sue uitæ sociam haberet: edicto proposuit & lege: li
cere comprouincialibus suis publicæ plures uxo
res matrimonio ducere: idq; clero etiam post uotum
occidentalis continentię & permisit imo suasit atq;

231
præcepit: mandans ne quis præceptis apostolicis cō-
trarium iubētibus obediret. Idem quoq; Iudeorum
gentem quam Sisebutus ab Hispania pepulit: incō-
sulte patriæ restituit. Huic successit in Regno Rode-
ricus ultimus Gothorū Rex: sub quo Hispania op-
pressa est: circa libidines & stupra Vītiza nō inferior
Propter quæ crimina & alia fidei teporem & torpo-
rem notantia: sœuiēs ira dei facile uniuersam Hispa-
niā Africani subegit. Omnia igitur hæc summa-
rie nobis oñdunt & fide acqri imperia & fide retine-
ri: iisdem enim artibus quib⁹ partum est imperium
retinendum est inquit Sallustius. Hæc igitur est ui-
ctoria quæ uincit mundum fides nostra.

¶ Cuius sententiæ nō immemores Christianissimi
principes Ferdinandus Quintus Rex & Helisabeth
Regina Hispaniarum illustrissimi inter alias uirtu-
tes quas sibi peculiariter elegerunt fidei & Religio-
nis munus præ cæteris amplexi sunt. Non producā
de eorum laudibus orationem tum q̄ uulgatæ sunt
orbi Christiano: tum q̄ anno ab hinc secundo in ce-
lebritate uictoriæ Malacē hoc ipso in loco Orator
alius multo me dignior eas cumulatissime psequu-
tus sit. Verū silere non potero q̄ hispaniā mille olim
bacchantem criminibus sua religione excelsa purga-
runt. Blasphemia & periurium uulgaria quondā Hi-
spanorū crimina: sole iustitiæ & religionis Ferdinan-
di & Helisabeth aduentante ab uniuersa puincia de
b

fecerunt: furta. rapinæ. uiolentiæ. scorta. lenocinia. for-
tium & taxillorum publica spectacula: ab Hispania
quibus abundabat plurimum: fugata sunt. Heresis ite-
rum crucifigentium Christum circumcissione & sab-
bato castigata & punita est: ac reliqua crimina indif-
ferenter meritas exactissime poenas luunt: adeo ut ex-
emplo & imitatione religionis principum educatus
Hispanus exercitus: non exercitum uidere modo mi-
litum: uerum potius quasi religiosorum conuentum
inspicere: gloria dei magna sit. Armauit fide & religi-
one exercitum suum catholicus Ferdinandus quo ho-
stilia omnia facile superauit. Nempe ut dicam arma-
tis contra inermes est usus: fides profecto in sacris lit-
teris armatura scutum & galea pradicatur. Vnde illud
est Ezechielis: Induite uos armaturam fidei. Et alibi:
Galeam fidei assumite. Et Epheseor. vi. inquit Ap[osto]lus
In o[mn]ibus sumentes scutum fidei. Et prima Petri. v. Cui
resistite fortes in fide. His igitur foelicitissimis fidei ar-
mis insignitus Hispanus exercitus tanquam fortis arma-
tus custodiens atrium suum & in pace sunt o[mn]ia quae
possidet: & iniuste possessa per paganos his armis ca-
rentes facile uictoria de caelo praestita superauit.
Anno igitur salutis d[omi]nicae. lxxxii. supra millesimum
quadringentesimum tyrannis ac criminibus ab hispa-
nia pulsis aduersus Mauros Granatensem Beticae insig-
nem partem a septingentis & ultra annis cum magna ig-
nominia crucifixi occupantes: christianissimi principes

225
Ferdināsus & helisabeth: tū religiōis augēdē: tū aui
ta possessionis recuperandē grā expeditionē felicis
simā mouere cœperunt: regnūq; ipm Granatē pug
nacissimorū hoīm & equorū ferax bellī studiis asper
rimū: natura & arte munitum: utpote qd ad Africā
marī: ad hispaniā uero altissimis montib⁹ & inaccessi
bilibus pene alpibus cingit & claudit. Ciuitatum
quoq; oppidorū: castrorū & artium multitudine & in
audita ac inexpugnabili fortitudine insignit: uariis
tñ uastationib⁹. cōtinuis bellis. cōflictibus. obsidi
onibus adeo humiliāuit & afflixit catholicus Ferdi
nāsus: ut de illi⁹ longi regni tramite in qnq; ptes di
uiso: iā ferme quatuor ptes deuicerit. In qbus his. vii
superioribus annis ultra qngenta oppida murata ciui
tates & arces fortissimas: lucro sanctissime fidei adie
cit. Exercitū uero Granatē tyranni quē a bellī prin
cipio ppe centum milia peditum. electorū uero eqtū
decē milium fuisse cōstat: adeo attriuit & ad interitū
fere reduxit ut nec umbrā pteriti roboris retinere ui
deat. ¶ Et post superiores gloriosos triūphos cōtinu
ata expeditiōe pcessit anno. lxxxix. de mēse Iunii ex
gienio ad castra gloriosissimus Ferdinandus ualidissi
mo comitatus exercitū q ad. xvi. milia fere electissi
morū eqtum: peditum uero. lx. milia ascendebat: his
deptis qui ad ministeria tormentorū & machinarū ac
ducendos cōmeatus deputabant: primūq; in itinere
ipso: extemplo (uno ut ita dicam spīritu) quinq; non
b z

ignobilibus oppidis prope Bacā expugnatis ad ipsi-
us Bacæ ciuitatis obsidionem scelericia castra tandem
ad mouit. Cōcurrerat illuc uniuersum pene robur mi-
litiæ Granatē. Nam & præter Bacæ indigenas pro-
pe sex milia electissimorum armatorū omnes uiri pu-
gnacissimi armis strenui ac in Regia Granatē ab
antiquo educati & nutriti intra ciuitatis ambitum cū
accolis se incluserant: tutaturi pro uirili urbem tanq̃
ultimum uitæ præsidium & totius regni oculum de-
xterum. Nec carebat ciuitas naturali milite: nam &
prope septem milibus armatorū de indigenis abun-
dabat: Ciuitasq; ipsa triplici muro cincta ualidissimis
turribus & ppugnaculis superba iniquo loco ad ob-
sidionem & offensionem sita: armis: uictualibus: tor-
mentis & machinis refertissima ac uicina duat 9 ma-
ximis ciuitatibus Maurorum: Granatē uidelicet
& Guadixē quæ sibi quotidiana pollicebantur au-
xilia: nostris hæc omnia difficilem uictoriam porten-
debant: hostibus uero superbiendi animū dederant.
Verum Ferdinandus Catholicus fide armatus quæ
mundum uincit & regna: ac omnipotentis dei confi-
sus uiribus cuius causa agebatur: ciuitatē ipsam fos-
sa profundissima & aggere circundedit: ita ut hosti-
bus introcundi & exeundi facultatē præcluderet: ni-
si per determinatos pōtes & passus quos ualidissime
munitiones a pte castrorū clauderent. Ambitus uero
fossæ muri & aggeris quibus ciuitas cincta est nouē

fere miliaribus in uniuerso giro tendebatur. Cōtīge
 re interim uariū conflictus bellici & cum Vacensib⁹
 & cū uicinis Guadixen⁹: ubi Rex illoꝝ residebat: nec
 dies unica fuit totius obsidionis semestris quæ uari
 is actibus bellicis nō sit decorata. Vex ea oīa mēbra
 tīm & examussim explicare: orōne unica nō satis suf
 ficerem. Quādam tñ pauca nō omittā quæ & ex par
 te dei oīpotentis & ipsoꝝ Regis & Reginae egregiā
 fidem religionem & pietatē illoꝝ apertissime nobis
 insinuant. Laborabat eo anno tota fere Betica unde
 præcipue exercitus & cōmeatus ad obsidionē. ducen
 di erant morbo pestilenti & superioris Hispaniæ ma
 gnā partē infecerat epidimīa (mira res & supra om
 nem humanā cogitatioū & consuetudinē) Hispa
 lenses milites: Cordubenses: Carthaginenses ac reli
 qui Hispani martiales quos etiā diuisos & segrega
 tos p uillas montes & agros: pestis mire insequēbat
 ad castra fœlicia regiā insimul uenientes: nihil pesti
 lentis: nihil morbidi sentiebāt: adeo ut ipse cōtactus
 regiæ uirtutis religionis & fidei oēm illorum labem
 quasi propulsare uideretur. Quumq; ex diuersis Hi
 spaniæ partibus uariæ gentes illuc confluerent quæ
 numerum fere ducentarum mille animarū ascende
 rent: sexq; mensibus cōtinuis obsidio firmaret: nihil
 morbidi inuentum fuerit in castris pter id qđ ex ho
 stium ictibus & iaculis est perpestum: Profecto ma
 nus dei erat cū illis cui subest salus & uita cunctoꝝ.

b3

Caterum quoniam ea regio Baceñ ex p̄p̄inquitate frigi
dissimorū montium a septembrio mense & ultra assi
duis nimbis frigorib⁹ & niuib⁹ ut plurimū sit sub
iecta: eaq; puincia glacialis sit plurimū & paludosa
in hyeme: digitus dei nubes & cataraētas cœli conti
nuit glaciem & niuē inde dimouit: quatenus xp̄ian⁹
exercitus in Septēbris Octobris & Nouēbris mensi
bus ac Decēbris parte qñ intolerabilia illic cōsue
rant frigora: nō secus ac in Aprilis & Maii: tempe
ueraret: & edificauerat tñ regia maiestas p̄pter hiema
le t̄ps complures domos in castris: adeo ut castra ip̄a
potius ciuitatē regiā: q̄ castra redolerent. Demū quū
eo anno tota fere Betica fuisset ingētem sterilitatem
passa: ita ut q̄plures nō tātum grani collegerint q̄tū
seminauerint: quod futurā in castris maximā anno
næ caritatē necessario iducebat. Mouit oī potēs xp̄ia
nissimæ reginæ Helisabeth pietatem imensam: quæ
ex Gienio ubi remāserat uiro & exercitui necessaria
subministrans: iusserat officiariis suis ut duplo mi
nori pretio annonā in castris uenderent q̄ Corduba
Ispali Gienio uel Carthagine unde subministraba
tur cōmeatus regio arario emerent. Et ultra hoc in
gentes impensas deportationis & uehiculorū p̄fusis
thesauris gratis impendebat. Quis dubitet hæc oīa
manifestissima fore opera altissimi uolentis nomen
crucifixi ibi exaltari ubi diu ante per infideles fuerat
depressum. His ergo & alis subsidiis recreatus hispa

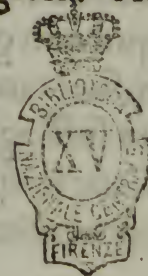
ed

225
nus exercitus ac crebro supplemento nouorū militum
facile omnes labores longioris obsidionis tolerauit.
Quumq; sapius nostri irruptionē in hostes fieri ac
clamarent: principis prudentia & inaudita clementia
remorati sunt. Intellexerat nepe Rex inuictissimus
per transfugas triginta mille fere rationales animas
intra ciuitatem contineri: nec illis uictum ad plures
menses sufficere: hoc comperto: conspectaq; loci inī-
quitate ac mirabili fortitudine hostiumq; desperatio-
ne qui iā emori interficiendo tñ elegerant: repetitoq;
Scipionis uerbo quo sapius dicere assolebat: Po-
tius uelle se unius ciuis salutē custodire q̃ mille ho-
stes perdere. Arbitratus est propterea Rex clementis-
simus exemplo casareū uictorie apud Ilerdā fame &
inediā absq; suorū discrimine hostes ad liberā deditio-
nem cogere prout etiā nup de Malacēsis est actū.
Venere tandē Bacenses longa obsidione ad summā
rerum oīum penuriā: perferebant tñ oīa libenter sub
prætextu obseruandę scēte & religionis suæ: & ne fi-
dem debitā & exhibitam regi suo facile uiolarent: in
quo artis & uirtutis militaris præclara indicia demō-
strarunt: fuitq; apud eos quasi alter Annibal dux &
capitaneus ipsorū quē & nrī in re militari miris lau-
dibus celebrant: hic nostrates qñq; uafre decipit: su-
os quoq; ut laborē & famē libentius tolerarent: mul-
tis nouis nuntiis & artib9 seduxit: pollicitus qñq; su-
is indubitatum subsidium regis Guadixcē qñq; sci-

sinata & rebellionem baronum Hispaniæ : & tandē
propter imbres & frigora leuandā breuī obsidionem
certa spe pollicebatur. His & aliis confictis menda-
ciis compescebat a deditōne Baceñ quum iam extre-
ma paterent. Quibus oībus ne istī retardarēt uictō-
riam de Ferdinandi Regis xp̄ianissimi consilio & as-
sensu occurrere decreuit serenissima dñā regina He-
lisabe discendens ex Gienio cum nouo milite: appli-
cuitq; ad castra octaua Nouēbris quæ aduentu suo
& nostris patientiæ hyemalis facile aīum dedit: ho-
stibus uero oēm spem leuandæ obsidionis sub qua
tuebant ademūt. Quo fit ut statim aduentu suo con-
sternati & stupidi hostium animi non de armis: sed
de indutiis & pactis cogitarent: inceperuntq; deditio-
nis tractatum die Nouēbris. xi. tertia uidelicet post
ipsius Regine aduentū cōcluserunt. xx. datis ēt obsi-
dibus ac quarta Decembris die foelicissima natalis
xp̄iani. Mcccc. lxxxix. ciuitatē Bacæ olim pugnacē
& ferocem liberam & expeditam Regiæ ditioni reli-
querunt. Concessit tamen regia clemētia ciuibus Ba-
ceñ libertatem incolendi & habitandi: sub Regia ta-
men seruitute: uillas & agros in propinquis planis
consistentes. Cupientibus uero Aphricam uel alia
loca petere: cum his solum bonis quæ humeris as-
portare potuissent: armisque dimissis: libere facul-
tatem permisit. Ciuitas quoque Purchenæ duorum
milium ciuium. Ciuitas Tabernarum mille: Ac

25.
celebre oppidum Seron antiquū Granatensiu gym
nasiū: omnia montana de Vacares & de Filabres: ac
uniuersa ripa fluminis Almanzora cum multis op
pidis castris & arcibus adiacentibus: omnia hæc quæ
numero & estimatione multa & magna imo & ma
xima sunt a prima Decembris usq; ad octauam in re
giam ditione peruenerūt. Suscepit igitur Baza olim
pugnacissima iugum & uexilla crucifixi quarta De
cembris: ac die altera dimisit xpo sexcetos xpianos
captiuos quos sub duro seruitutis iugo in compedi
bus diu illic Maometh⁹ oppresserat: ipis in exitu cū
lachrymis præ iúbilo in processione solenni cū ma
gna sacerdotum pompa cantantibus: Benedictus do
minus deus Israel: quia uisitauit & fecit redemptio
nem plebis suæ. O optimā ac fœlicissimā christia
næ uictoriæ ac redemptionis diem. Nemo est qui fa
ciat satis tam iustæ lætitiæ & tam celeberrimo ac iu
cundissimo dei beneficio digne gratulet. Quare ha
bendæ sunt deo optimo maximoq; grates immensæ
quod ad finem usq; iuuerit christianissimos princi
pes ac intemeratæ diuinæ parenti Mariæ semper uir
ginis: necnō Hispanorū p̄tectori Iacobo quod apud
deum pro tam glorioso triumpho intercesserint: iu
uandiq; sunt tam catholici principes cōmuni Christi
anorum suffragio quum & cōmuncem causam agāt
Christianæ Reip. Verum præ ceteris. S. D. N. domi
nus Innocentius diuina prouidentia papa octauus:

qui tanq̃ Christi uicarius & Christianorū caput glo-
riæ magnæ & honoris sibi ascribere debet prout certe
facit quicquid Christo & christianis accrescit: & hanc
diem Christiana læticia: summis iubilis celebrare de-
buit: prout superiore dominica fecit: & ad plures si-
miles dies addendos Christianæ uictoriæ: inuitare ca-
tholicos principes debet. Equidem suæ Beatitudinī
omnem gloriam & istius sancti tropheī honorē chri-
stianissimi Hispaniarum principes plenissime depu-
tant tanq̃ capiti Christiano sub quo omnis Christia-
norum militiā agitur: & a quo suæ maiestates crucia-
tam decimam & alias gratias ad eam expeditionem
gratissime susceperunt. Vos quoq; Patres Reueren-
dissimi tanq̃ præcipua membra Christianæ Reipub.
prout soliti estis & apud deum oratione supplici: &
apud Sanctissimum dñm nostrum uestro interuen-
tu estote auxilio his christianissimis principib⁹ qua-
tenus ex uniuersa Hispania Maomethe fugato faci-
le illum etiam in Africam fugientem consequamur.
Quod assistente nobis fide integra quæ est uictoria
uincens mundum: breui futurum speremus præstan-
te Christo domino cui est perennis gloria. Amen ; •

[Faint, illegible handwritten text in a single column, likely in a historical script such as Italian cursive.]

